

VẤN ĐÁP HỌC PHẬT

Kỳ 58

Giải đáp: Lão pháp sư Tịnh Không

Thời gian: 15/12/2006

Địa điểm: Hiệp hội giáo dục Phật-đà Hồng Kông

Viết dịch: Ban biên dịch Pháp Âm Tuyên Lưu

Quý vị pháp sư, quý vị đồng tu, xin chào mọi người. Hôm nay có 32 câu hỏi, chúng ta lần lượt giải đáp theo thứ tự. Đầu tiên là câu hỏi của đồng tu Hồng Kông.

Hỏi: Câu hỏi đầu tiên, có một số nghĩa công phục vụ ở đạo tràng, do công việc bận rộn, bình thường thời gian nghe giảng kinh rất ít, thái độ lời nói hành vi thụt lùi, nói chuyện thị phi, lập nhóm nhỏ, đòi quyền lợi, nói dối, đều là những pháp thế gian, kính xin lão pháp sư khai thị.

Đáp: Những chuyện này không chỉ là nghe giảng kinh ít, không nghe giảng kinh và nghe giảng kinh ít cũng không được, mà nghe giảng kinh nhiều cũng sẽ phạm những thói xấu này, là do nguyên nhân gì? Chưa khai ngộ. Thực sự ngộ nhập rồi thì vấn đề này sẽ được giải quyết. Do đó biết được, Phật pháp vào thời cận đại có thể nói là suy bại đến tận cùng, Phật pháp còn có thể truyền thừa tiếp hay không, thật ra mà nói rất có vấn đề. Nếu đạo không còn nữa thì Phật pháp chỉ còn lại hình tượng, hình tượng này duy trì không được bao lâu. Tại sao vậy? Người bình thường hiện nay, người trẻ tuổi trong xã hội tin Phật càng ngày càng ít, đều cho rằng đây là mê tín. Mà cho rằng Phật giáo không có chút cống hiến nào đối với xã hội, tín đồ Phật giáo gần như là ký sinh trùng của xã hội này, họ không làm nghề sản xuất, ăn cúng dường của mười phương, hằng ngày làm chuyện mê tín. Tiếp tục như vậy thì còn có thể làm được bao lâu?

Năm kia tôi ở Nhật Bản, Phật giáo Nhật Bản hiện nay cũng lưu lạc đến bước đường này. Lúc tôi gặp mặt một vị lãnh đạo trong giới Phật giáo của họ có nói đến, nếu các bạn không cố gắng bồi dưỡng nhân tài, tôi nói Phật giáo Nhật Bản e rằng duy trì không nổi 30 năm nữa. Tương lai Kitô giáo sẽ thay thế, Kitô giáo có nhân tài, có tài ăn nói, hơn nữa rất nhiều mục sư đều là giáo sư đại học, đều có bằng cấp tiến sĩ. Người xuất gia Trung Quốc chúng ta không có bằng cấp cao như vậy, không có sự từng trải thù thắng như vậy, bạn phải làm sao? Những nhân vật lãnh tụ của Kitô giáo, họ từng đến thăm tôi, ở đài truyền hình Nhật Bản. Chúng tôi ở trong phòng ghi

hình, mặt đối mặt, cũng là họ đưa ra câu hỏi, tôi trả lời họ, hơn 50 phút, phát sóng trên đài truyền hình Nhật Bản. Vị mục sư này cũng là người lãnh đạo của Kitô giáo Nhật Bản, giáo sư đại học, sau này chúng tôi cũng trở thành bạn bè, tôi tới Nhật Bản gọi điện thoại thì cậu ấy sẽ đến thăm tôi, rất hiếm có. Nhân tài như vậy trong cửa Phật không có một ai cả, rất đáng tiếc.

Học Phật, sơ học là chuyện vô cùng vất vả, phải chịu sự khổ cực mà người bình thường không thể chịu được, chịu đựng sỉ nhục mà người bình thường không thể chịu nổi, tôi là người từng trải, sỉ nhục như vậy tôi đã trải qua 15 năm, hằng ngày đọc sách. Cho nên bạn không hiểu học, không thâm nhập kinh tạng, bạn sẽ không nắm được hương vị của Phật pháp. Trong buổi giảng chúng tôi từng báo cáo rất nhiều lần, cảm xúc của bản thân tôi rất sâu. Hiểu học thực sự quá khó rồi, tại sao vậy? Người trẻ tuổi hiện nay, sau khi chiến tranh thế giới lần thứ hai kết thúc, Trung Quốc hiếm có được mấy chục năm an định thái bình, mọi người có phước báo, chưa từng chịu khổ. Người chưa từng chịu khổ thì không biết tầm quan trọng của việc học, không biết sự đáng quý của việc học. Chúng tôi sinh ra trong thời kỳ kháng chiến, hằng ngày đánh trận, hôm nay không biết ngày mai còn có thể sống trên thế gian này hay không, trải qua những ngày tháng như vậy.

Cho nên cha mẹ dạy chúng tôi, việc gì cũng đều phải biết làm; không biết thì bạn không sống sót được. Một khi chiến tranh loạn lạc, nhà tan cửa nát, trẻ nhỏ lưu lạc khắp nơi, bản thân bạn phải biết chăm sóc chính mình. Cho nên từ 10 tuổi tôi bắt đầu học nấu cơm, nấu đồ ăn, tức là tự mình phải có thể sống sót được, học khâu quần áo, khâu chăn, vá quần áo, bạn đều phải học. Người hiện nay sống rất thoải mái, cuộc sống dễ dàng, giàu có hơn trước đây quá nhiều; một khi giàu có thì đời sống vật chất được nâng cao, nhưng đời sống tinh thần lại đọa lạc, đây là chuyện mà chúng ta nhìn thấy trên toàn thế giới này. Không biết học, cũng không có duyên phận này, trong Phật pháp nói không có thiện căn phước báo nhân duyên, không có duyên phận. Cũng không quen biết thiện tri thức, quen biết thiện tri thức cũng không biết thân cận, cũng không biết cách học theo họ như thế nào. Cho nên vô cùng khó khăn.

Học, trước tiên phải khổ học, phải thực sự có nhận thức, môn học này tốt. Vào năm đó, những gì tôi trải qua các bạn đều biết, lúc còn trẻ cũng coi Phật giáo là mê tín. Gặp được thầy Phương, theo thầy học triết học, thầy giới thiệu cho tôi, kinh Phật là triết học uyên thâm nhất. Thầy nói Phật là đại triết, nhà đại triết học, thánh triết, kinh Phật là đỉnh cao nhất trong triết học trên toàn thế giới, học Phật là sự hưởng thụ

cao nhất của đời người. Tôi bị lời nói này của thầy dẫn vào cửa Phật, tôi tin thầy, tôi biết thầy sẽ không lừa gạt tôi. Cho nên đối với môn học vấn này bền gan vững chí, đến năm nay đã được 55 năm, không ngày nào tôi không đọc kinh. Tôi đọc kinh không giống người khác đọc kinh, người khác đọc kinh là tăng trưởng tri thức, tôi đọc kinh là học Phật. Lời dạy bảo trong kinh, Phật không phải là dạy người khác, Phật là dạy tôi. Tôi phải hạ quyết tâm làm được nó, phải thực hành nó trong cuộc sống của tôi, như vậy thì tôi mới có thọ dụng. Không phải là học vì người khác, học vì người khác có ích lợi gì? Là học vì chính mình, nâng cao linh tánh của chính mình. Giúp đỡ thì sao? Giúp đỡ người thực sự hiếu học. Giảng kinh cho mọi người là kết duyên, họ nghe bao nhiêu là chuyện của họ, họ lãnh ngộ bao nhiêu là chuyện của họ, không thể miễn cưỡng.

Vậy người như thế nào mới có thể khế nhập? Người thực sự phát tâm Bồ-đề. Tâm Bồ-đề là gì? Tứ hoằng thệ nguyện. Thực sự phát rồi, “chúng sanh vô biên thệ nguyện độ”, bạn nhìn thấy, đừng nói là khắp hư không pháp giới, chưa cần nói đến chuyện này, tức là nhìn trên trái đất này. Hiện tại trên trái đất này có gần 7 tỷ người trải qua cuộc sống khổ nạn như vậy, bạn thực sự phát tâm đi cứu họ, đây là tâm Bồ-tát. Nếu bạn phát tâm cứu họ, bản thân bạn không có đạo đức, không có trí tuệ, không có năng lực thì nguyện của bạn là nguyện suông, bạn không làm được. Bạn phải cầu trí tuệ, bạn phải tu dưỡng đạo đức, bạn phải thành tựu học vấn thì bạn mới có thể giúp đỡ được. Phát tâm này, không giống trước nữa! Cho nên Phật nói với chúng ta, phát tâm này, đầu tiên là hộ đoạn phiền não, thứ hai là học pháp môn, thứ ba là thành Phật đạo rồi bạn mới quay lại phổ độ chúng sanh.

Đầu tiên là phiền não, phiền não chưa đoạn, không có cách nào. Phiền não tóm lại mà nói, điều này không biết đã nói bao nhiêu lần rồi, phải đoạn chấp trước, chấp trước đối với hết thầy người, hết thầy việc, hết thầy vật, không được có thứ này. Có chấp trước thì nghe Phật pháp không lọt tai, bạn không tiến vào cửa được; loại bỏ chấp trước, bạn vẫn có phân biệt, bạn có thể tiến vào cửa, tiến vào cửa không sâu, độ sâu chưa đủ; phân biệt cũng buông xuống, còn có vọng tưởng, có vọng tưởng thì bạn không cách nào triệt ngộ được, nói cách khác, bạn không cách nào khế nhập cảnh giới Phật chân chánh. Hiện tại trong kinh Hoa Nghiêm các bạn thấy được, thực sự đoạn chấp trước rồi, cao nhất có thể đạt đến Bồ-tát Thất tín; phân biệt không còn nữa, tâm địa thanh tịnh có thể đạt đến Cửu tín, Thập tín, không thể đạt đến Sơ trụ; phải buông xuống khởi tâm động niệm, tức là phá một phẩm vô minh, chứng một

phần pháp thân, đó mới là Bồ-tát Sơ trụ, cương lĩnh chung. Hiện nay chúng ta cái này cũng chấp trước, cái kia cũng chấp trước chúng tôi “nhìn thấu, buông xuống, tự tại, tùy duyên”, đây là nói cương lĩnh chung cho bạn.

Chi tiết, đó chính là giới luật mà nhà Phật nói tới, đầu tiên là Thập Thiện Nghiệp Đạo. Tại sao chúng ta không làm được Thập Thiện Nghiệp Đạo? Từ nhỏ chúng ta bỏ qua giáo dục luân lý đạo đức truyền thống. Giống như dạy học Đệ Tử Quy, Đệ Tử Quy là dạy từ nhỏ, không phải là sau khi trưởng thành mới học, vậy thì rất khó khăn. Từ lúc trẻ nhỏ sanh ra, mắt mở ra là chúng biết nhìn, chúng biết nghe thì bắt đầu dạy; không phải là dạy chúng đọc sách, là cha mẹ, người lớn làm ra tấm gương cho chúng nhìn thấy. Cho nên người lớn tuổi trước đây, Đệ Tử Quy là thói quen sinh hoạt của họ, đều làm được. Con trẻ từ nhỏ tiếp nhận sự huấn tập này, tới ba bốn tuổi rất hiểu chuyện, nền tảng rất tốt, cho nên tiếp xúc Phật pháp, Thập Thiện Nghiệp không có chút vấn đề nào, rất dễ dàng làm được.

Hiện tại chúng ta không có gốc rễ này, nhìn thấy Thập Thiện Nghiệp khó như vậy, cho nên chúng tôi mới bắt đầu quay đầu lại khuyên mọi người học bù từ căn bản. Lúc nhỏ chưa học, hiện tại mau chóng học bù. Rễ của Nho chính là Đệ Tử Quy, rễ của Đạo chính là Cảm Ứng Thiên, rễ của Phật chính là Thập Thiện Nghiệp. Ba thứ này làm được 100% thì bạn mới có hạt giống thánh hiền; nói cách khác, bạn có điều kiện học thánh, học hiền. Phật là đại thánh nhân, điều này mọi người đều biết, đại thánh nhân xuất thế gian, bạn mới có thể học được. Cho nên rễ là ở chỗ này. Thành tựu pháp thể xuất thế gian đều ở luân lý đạo đức, nếu bỏ qua luân lý đạo đức, những thứ bạn học được là học thuật, vậy thì gọi là Phật học, không phải là học Phật. Bạn làm Phật học, hiện tại có rất nhiều đại học trên thế giới đều mở khóa Phật học, bạn có thể đi lấy vài tấm bằng tiến sĩ. Tiến sĩ Phật học vô dụng, đáng sanh tử thế nào thì vẫn sanh tử thế ấy, tức là nói đúng sai ta người, tham sân si mạn của bạn chưa đoạn. Cho nên đây là sự việc rất không dễ dàng.

Người thực sự học Phật được mấy người? Cho nên hôm nay chúng ta đối với tập thể này, có người thị phi, có người danh văn lợi dưỡng, có người nói dối, chỉ có chịu đựng, tu nhẫn nhục ba-la-mật, ngoài điều này ra, không còn cách nào khác. Nếu trong tập thể không có tình huống này, đây là tập thể của thánh nhân, hiện tại không tìm thấy được ở nhân gian. Cho nên chuyện này thường phải hiểu được. Mọi người chúng ta đều có thể tu nhẫn nhục ba-la-mật, vậy thì tốt! Những người này là giúp đỡ

chúng ta, thành tựu chúng ta, nâng cao chúng ta, tôi thường nói “người nào cũng là người tốt, việc nào cũng là việc tốt”, chỉ cần bạn biết tu, biết học, thuận cảnh, thiện duyên thành tựu chúng ta, nghịch cảnh, ác duyên cũng thành tựu chúng ta, vậy là đúng. Nói tóm lại, tu hành trong thời mạt pháp, nhẫn nhục phải đặt ở vị trí đầu tiên. Hơn nữa những chuyện mà chúng ta chịu đựng, gấp hơn trăm lần người xưa, tại sao vậy? Hiện tại là hoàn cảnh không tốt, đặc biệt là hoàn cảnh nhân sự không tốt, chúng ta phải có sự nhẫn nại gấp trăm lần người xưa thì mới có thành tựu, không thể không biết điều này. Cho nên phải tăng cường nhẫn nhục của bản thân, chuyện gì cũng đều có thể nhẫn, chuyện gì cũng đều có thể nhường, thiệt thòi gì cũng đều phải chịu. Hiện tại bạn chịu thiệt thì tương lai không phải chịu thiệt; hiện tại không muốn chịu thiệt thì tương lai sẽ chịu thiệt lớn, nhất định phải hiểu đạo lý này.

Cả đời tôi đều chịu thiệt, hiện tại không chịu thiệt nữa, đến lúc về già, càng già càng tự tại. Có thể nói trước 60 tuổi đều là chịu thiệt, chịu thiệt 60 năm, hiện tại dần dần tự tại, không chịu thiệt nữa. Nếu lúc đó không chịu thiệt, bây giờ tuổi tác lớn rồi, vậy thì chịu thiệt khổ luôn, như vậy hỏng rồi, sai rồi. Lúc còn trẻ chịu thiệt, bị sỉ nhục, có thể lực, có thể chịu đựng qua được; tuổi tác lớn thì không được, chịu thiệt thì thực sự đáng thương. Cho nên phải tu nhẫn nhục ba-la-mật. Hết thầy phải bắt đầu làm từ bản thân, nhìn thấy người khác thụt lùi, nghĩ tới mình có thụt lùi hay không? Nhìn thấy người khác nói thị phi, quay đầu lại nghĩ xem tôi có thị phi không? Nhìn thấy người khác nói dối, nghĩ xem tôi có nói dối không? Vậy là đúng, như vậy chắc chắn có lợi ích đối với bản thân.

Hỏi: Câu hỏi thứ hai, có đồng tu sau khi tinh tấn niệm Phật ở niệm Phật đường, lúc rời khỏi liền cảm thấy có rất nhiều chúng sanh đi theo họ, thân thể không thoải mái. Nhưng lúc niệm Phật có rất nhiều vọng niệm thì sẽ không có tình huống này. Xin sư phụ khai thị.

Đáp: Hiện tại con người trên thế gian loạn rồi, nói cho các bạn biết, quý cũng loạn rồi, đây là thật, không phải giả, cõi quý cũng rất loạn, ngay cả cõi trời cũng không còn thái bình như trước đây nữa. Có thể thấy được động thái của một thế gian sẽ ảnh hưởng đến xung quanh nó. Trời Dục giới và tam đồ cách chúng ta gần nhất, chỗ này của chúng ta có động loạn, hỗn loạn thì chắc chắn sẽ ảnh hưởng tới họ, đây là lẽ tất nhiên, hiện tại có bằng chứng khoa học. Nếu công phu niệm Phật của bản thân thực sự đắc lực, chúng sanh cõi u minh nhiều hơn chẳng nữa, họ sẽ không dựa

trên người bạn. Tại sao vậy? Công phu của bạn đắc lực, công phu đắc lực, họ tôn trọng bạn, họ tôn kính bạn, khâm phục bạn. Phàm là có quỷ thần dựa thân đều là công phu không đắc lực. Ngoài ra còn có một dạng, đó là chúng sanh dựa thân này có duyên với bạn, nếu không có quan hệ với bạn, nếu đời quá khứ không có khúc mắc thì họ không thể dựa thân bạn, họ dựa vào điều gì mà dựa thân bạn chứ. Trước đây chắc chắn là bạn có lỗi với họ, hiện tại họ tới gây phiền phức cho bạn, bạn tu tốt thì họ cũng thom lây, họ sẽ không gây phiền phức cho bạn. Phàm là gặp được những chuyện này, bản thân phải hết lòng phản tỉnh, tăng cường công phu thực hành, thực sự là tâm ở trong đạo, hành ở trong đạo, những quỷ thần này đều trở thành thần hộ pháp của bạn, tuyệt đối sẽ không quấy nhiễu bạn.

Tôi gặp được rất nhiều, đều là tới cầu tôi siêu độ. Cho nên trong niệm Phật đường của chúng tôi cúng, có thờ bài vị súc sanh, có thờ bài vị quỷ thần, yêu ma quỷ quái đều có, tới cầu siêu độ. Đặc biệt là yêu cầu điều gì? Muốn xin nghe kinh Địa Tạng, nghe kinh Thập Thiện Nghiệp Đạo, hai bộ kinh này là cội u minh có thọ dụng nhất, chúng tôi thường xuyên tụng. Vào buổi tối trước khi chúng tôi đi ngủ, tụng tì ni lên, hoặc là tụng kinh Địa Tạng, hoặc là giảng giải đều tốt, họ đều được thọ dụng. Sáng sớm ngày thứ hai tỉnh dậy thì tắt đi; lúc tụng lên phải mời, phải biết mời, mời họ tới nghe; buổi sáng lúc tắt đi phải tiễn họ. Giống như khách vậy, chúng ta có lễ tiết, có lịch sự đối với họ, mời họ tới nghe kinh, mời họ tới cộng tu. Sáng sớm ngày thứ hai tiễn họ quay về chỗ của mình, bạn từ đâu đến thì hãy quay về đó. Chúng ta rất lễ phép với họ thì họ tuyệt đối sẽ không quấy nhiễu chúng ta, không cần sợ hãi.

Hỏi: Câu hỏi thứ ba, tro cốt của động vật nên xử lý thế nào? Nên xử lý vào mấy ngày sau?

Đáp: Thần thức động vật rời khỏi thân thể của chúng nhanh hơn con người, người bình thường đa phần khoảng tám tiếng đồng hồ. Tám tiếng đồng hồ, mặc dù tắt thở rồi nhưng họ chưa rời đi, tục ngữ của chúng ta nói rằng, linh hồn của họ vẫn còn đó, chưa rời đi; an toàn nhất là sau 12 tiếng đồng hồ. Cho nên vào khoảng thời gian này bạn niệm Phật cho họ, trợ niệm cho họ vô cùng có hiệu quả, đây là thời khắc mấu chốt. Nếu họ có thể tiếp nhận, phát hiện thiện căn, thực sự có thể vãng sanh. Cho dù không thể vãng sanh, họ cũng có thể giảm bớt đau khổ, cho nên đây là chuyện tốt. Sự lưu luyến của động vật đối với thân thể không giống con người, coi nhẹ hơn con người một chút, cho nên thời gian của chúng rất ngắn. Trong tương

tượng của tôi, nhiều nhất không quá một tiếng đồng hồ, thần thức của chúng sẽ rời đi, vượt qua một tiếng đồng hồ chắc chắn không nhiều.

Xử lý tro cốt, có thể đem chôn. Có lúc không cách nào hỏa thiêu được, chúng ta nhìn thấy động vật nhỏ chết thì chúng ta có thể chôn chúng đi. Tôi ở Úc, lúc vừa tới nơi này không bao lâu, có một con chim chết. Cạnh bức tường rào quanh sân, chúng tôi đào một cái huyệt chôn nó xuống trong sân. Có một con chim khác, có lẽ là bạn đời của nó đã đi tới đi lui ở chỗ này ba ngày, chúng tôi rất cảm động! Những đôi vợ chồng hiện nay còn không bằng loài chim, thật cảm động, sau ba ngày nó mới rời đi! Bạn xem nó cúi đầu đi tới đi lui ở chỗ này, vô cùng cảm động. Động vật còn có tình có nghĩa, con người đều không còn nữa.

Hỏi: Tiếp theo có ba câu hỏi của đồng tu Trung Quốc. Câu đầu tiên, bạn của đệ tử tham gia một khóa học mà người đời gọi là khóa học can đảm. Giáo viên hướng dẫn mọi người làm thế nào chung sống với người khác, nói phải đối đãi với chúng sanh như trẻ sơ sinh. Sau khi học xong khóa học này, rất nhiều người đi theo bạn con, khiến cho thần trí của cô ấy thường không tỉnh táo. Đệ tử nên giúp đỡ cô ấy như thế nào?

Đáp: Đây là khóa học can đảm, có khả năng có một số quỷ thần dựa thân, phải đối đãi với chúng sanh như trẻ sơ sinh, cách nói này không đúng. Nên coi mọi người là Bồ-tát, phải tôn trọng họ, phải lễ kính họ, khuyên nhủ họ cùng mình học Phật, như vậy là đúng. Bạn coi họ thành trẻ nhỏ, họ không phục, tâm của họ bất bình, quỷ thần và người cũng giống nhau, còn chấp trước hơn con người, phải hiểu đạo lý này. Bạn xem Khổng phu tử dạy chúng ta, “kính quý thần nhưng tránh xa”, nhất định phải tôn kính quý thần; “tránh xa” nghĩa là gì? Tránh xa nghĩa là không được nghe lời họ. Bạn nghe lời họ thì bạn sẽ bị quỷ thần thao túng, vậy thì sai rồi. Tôi tôn kính họ, nhưng tôi không nghe lời họ, vậy là đúng.

Hỏi: Câu hỏi thứ hai, “chỉ có mình Phật ở cõi tịnh”, thế giới Tây Phương Cực Lạc chỉ có A-di-đà Phật không mang nghiệp, có phải là chỉ cho một phẩm sanh tướng vô minh cuối cùng cũng đoạn rồi, nhưng không biết tại sao vẫn có thể tới thị hiện trong chín pháp giới, tiếp dẫn chúng sanh?

Đáp: Câu hỏi này tôi có thể không trả lời, bởi vì gần đây chúng tôi giảng kinh Hoa Nghiêm có giảng tới vấn đề này. Bạn xem thử gần đây giảng “đại dụng vô phương” trong phẩm Hiền Thủ, quốc sư Thanh Lương có giới thiệu trước khi vào kinh văn, nói cho chúng ta biết, Bồ-tát tại sao có năng lực lớn như vậy, khởi tác dụng

lớn như vậy? Tác dụng này chính là cảm ứng với chúng sanh, hiện thân thuyết pháp, tùy loại hiện thân, tùy cơ thuyết pháp, năng lực này quá lớn. Từ đâu mà có? Từ đức của Phổ Hiền mà có, gốc rễ là đức của Phổ Hiền, duyên chính là mười loại tam-muội môn, tam-muội là định. Cho nên tâm chúng ta nhất định phải định, tâm tình nóng nảy thì học cái gì cũng đều học không tốt. Cho nên hiện tại chúng ta nhìn thấy một số giáo dục cấp cao, tháng mười năm nay, sau khi chúng tôi tham dự xong hội nghị ở Paris, tôi tới thăm nước Anh. Năm ngoái tôi ghé thăm đại học Oxford và đại học London, năm nay lại ghé thăm đại học London, sau đó ghé thăm đại học Cambridge, đây là trường học cấp cao nổi tiếng trên thế giới này.

Nhưng nhìn thấy sinh viên hiện nay học tập không giống trước đây, trình độ không ngừng tụt dốc. Từ đâu thấy được? Từ tâm lý học tập của sinh viên, định lực không đủ, không chuyên chú! Học tập phải chuyên tâm, tâm không chuyên chú thì bạn liền biết được những thứ họ học là có hạn, phổ biến đều là hiện tượng này. Tôi ở Úc cũng từng đi dạy qua mấy buổi ở trường học, sự kiên nhẫn của sinh viên chỉ có 15 phút. Sau 15 phút, mắt liền không biết nhìn đi đâu nữa, đầu óc để đâu đâu, vậy thì còn dạy gì nữa? Cho nên sau này tôi không đến trường nữa. Tôi nói với hiệu trưởng và rất nhiều vị giáo sư, tôi nói bạn nghe thử, xem thử chúng tôi giảng kinh. Thính chúng nghe chúng tôi giảng kinh, lúc đó tôi giảng bốn tiếng đồng hồ, có thể chuyên tâm nghe bốn tiếng đồng hồ, ở chỗ các bạn 15 phút cũng không được, vậy thì làm sao có thể học thứ gì? Đây là thật, không phải giả. Muốn học tốt thì nhất định phải chuyên tâm, tâm là định, điều này rất quan trọng.

Phật Bồ-tát ứng hóa trong chín pháp giới, vô tâm mà hiện, hiện mà không hiện, đây là trong “viên minh tam-muội môn” nói tới. Bạn hiểu được đạo lý này thì bạn sẽ biết được chúng sanh có cảm, Phật Bồ-tát chắc chắn có ứng. Các ngài không có tâm, đồng thời không có nói rằng tôi nhất định phải gặp bạn, vậy thì không phải là các ngài lại khởi phân biệt, chấp trước sao? Các ngài không có. Đây là điều rất khó hiểu. Cho nên chúng ta đọc đến chỗ này thì sẽ nghĩ tới thí nghiệm nước của tiến sĩ Emoto Masaru. Bạn xem bình nước đó, nước thực sự không có khởi tâm động niệm, cũng không có phân biệt chấp trước. Chúng ta dùng niệm thiện với nước thì kết tinh của nước sẽ rất đẹp; dùng niệm ác với nước thì kết tinh sẽ rất xấu xí, nước không phải là ứng sao, cảm ứng! Tại sao nước lại ứng? Vô tâm mà ứng? Trong khoa học cận đại có rất nhiều phát hiện có thể giải thích những vấn đề rất khó hiểu trong kinh Hoa Nghiêm.

Hỏi: Câu hỏi thứ ba, trong nước có người buôn bán giấy quy y đề lão pháp sư là a-xà-lê chứng minh. Kính xin khai thị.

Đáp: Đây là phạm pháp, đây không những là phạm pháp thế gian, cũng phạm cả Phật pháp. Bạn buôn bán kinh sách thì không sao, giấy chứng nhận quy y thì không được, lợi này được rất ít, hiện tại bạn chiếm được chút lợi, chút lợi ích nhỏ nhoi, nhưng sau đó phải gánh trách nhiệm nhân quả rất lớn, chuyện này không được phép, gặp được chuyện này phải khuyên nhủ họ. Sách Phật có thể bán, bạn nói những sách mà chúng tôi in, đều tặng miễn phí, bạn lấy thêm vài quyển đi bán cũng không sao. Dù sao thì có người mua thì sẽ có người xem, họ không xem thì họ sẽ không mua. Giấy chứng nhận quy y thì không được.

Hỏi: Tiếp theo là câu hỏi của đồng tu nước Anh. Câu đầu tiên, người niệm Phật vãng sanh liệu có thể sau khi tới Tịnh độ đi một vòng, lập tức có năng lực quay về thế giới Ta-bà giáo hóa chúng sanh không? Nếu đáp án là khẳng định, vậy thì tốc độ thành Phật có phải là không khác với sống ở thế giới Cực Lạc?

Đáp: Vấn đề này, người thường học tập Hoa Nghiêm sẽ biết, vấn đề này hiện tại bạn có thể để ở trong lòng, trước tiên tới thế giới Cực Lạc, sau khi tới đó bạn lại đi một vòng, đi một vòng hai vòng rồi tính tiếp. Hiện tại bạn vẫn chưa tới, sau khi tới đó rồi tính; sau khi tới đó bạn mới hiểu được chân tướng sự thật, bạn hiện tại đều đang là vọng tưởng.

Về lý luận mà nói thì đều nói thông được, đích thực là bạn gặp mặt A-di-đà Phật thì bạn sẽ có được sự gia trì từ oai thần của A-di-đà Phật. Nếu duyên phận của chúng sanh ở thế giới này với bạn rất sâu, duyên phận sâu, thế nào gọi là sâu? Bạn giảng kinh thuyết pháp cho họ, họ chắc chắn có thể niệm Phật vãng sanh, đây gọi là sâu. Họ chịu niệm Phật, họ còn không nỡ rời khỏi thế giới này, họ không muốn vãng sanh, duyên này với bạn không sâu. Thực sự sâu là đời này chắc chắn được độ, đó gọi là sâu. Vậy thì phải xem trong đời này của bạn, bạn khuyên bao nhiêu người, có mấy người thực sự niệm Phật vãng sanh, phải xem điều này. Không phải là nói tôi tới đây hoằng pháp lợi sanh, ai cũng đều được độ, Thích-ca Mâu-ni Phật cũng không làm được, đều phải hiểu đạo lý này.

Nhưng thành tựu chính mình là việc lớn hàng đầu. Hiện tại bạn vẫn là phàm phu, trí tuệ chưa khai mở, thiên nhãn chưa khai mở, bạn nhìn thấy chỉ là thế giới trên trái đất của chúng ta. Nói không chừng trong đời quá khứ bạn ở thế giới khác, hành tinh khác, người ở nơi đó nhiều hơn nơi này, bạn còn chưa nhìn thấy, đây đều là

chuyện rất có khả năng. Cho nên nhất định phải tới thế giới Cực Lạc, khôi phục năng lực của chính mình, nhìn thấy đời đời kiếp kiếp trong vô lượng kiếp của chính mình, bạn thấy bạn từng sanh ở bao nhiêu thế giới, bạn tiếp xúc qua bao nhiêu chúng sanh, nơi nào duyên chín muồi thì ứng hóa tới nơi đó! Đây không phải là ý nguyện của bản thân, tới thế giới Tây Phương Cực Lạc không có ý kiến của bản thân, còn có bản thân muốn thế này, muốn thế kia thì không đi được, tâm của bạn không thanh tịnh thì không đi được.

Hỏi: Câu hỏi thứ hai, nếu sau khi vãng sanh Tịnh độ rồi lập tức quay về thế giới Ta-bà, vậy thì thành quả giáo hóa chúng sanh liệu có rất nhỏ bé không? Liệu có phải là không thể đánh đồng với thành quả giáo hóa của Đẳng giác Bồ-tát hoặc là đức Phật đúng không?

Đáp: Điều này vừa trả lời rồi, không cần nói thêm nữa. Thành quả giáo hóa, giáo hóa chúng sanh nhiều hay ít đều là duyên phận của bạn, không liên quan đến điều khác.

Hỏi: Câu hỏi thứ ba, ở thế giới Cực Lạc tu đến Đẳng giác Bồ-tát, hoặc sau khi thành Phật quay lại giáo hóa chúng sanh, thời gian này ở thế giới Ta-bà là bao nhiêu? Liệu có phải dùng “kiếp” để tính toán không?

Đáp: Không sai, là phải dùng “kiếp” để tính toán. Nhưng không sao, bạn xem trong kinh giáo Đại thừa, Phật nói với chúng ta, “niệm kiếp viên dung”, bạn chỉ cần tiến nhập cảnh giới Phật, thời gian và không gian không còn nữa. Có quan niệm thời gian và không gian là chúng sanh lục đạo, trong lục đạo có thời gian, có không gian; tứ thánh pháp giới không có, cũng tức là nói A-la-hán trở lên không có thời gian, không có không gian. Không có không gian thì không có khoảng cách. Thế giới Cực Lạc, bạn xem trong kinh đức Phật nói với chúng ta, cách thế giới Ta-bà của chúng ta mười vạn ức cõi nước Phật, đây là có khoảng cách, đây là Phật nói với phàm phu chúng ta, có khoảng cách. Nếu bạn thực sự đều buông xuống hết thảy chấp trước thì khoảng cách không còn nữa, thế giới Cực Lạc ở đâu? Chính là nơi này; A-di-đà Phật ở đâu? A-di-đà Phật ở trước mặt, khoảng cách không còn nữa. Thời gian không còn nữa, trước sau không còn nữa, vô lượng kiếp trước cũng ở nơi này; vô lượng kiếp sau vẫn là ở nơi này. Không còn thời gian và không gian nữa.

Chuyện này các nhà khoa học cận đại nói đến rất nhiều, họ cũng khẳng định không có thời gian, không có không gian, cho rằng hết thảy những gì chúng ta nhìn thấy đều là tướng hư ảo, không phải là thật, không có sự thật này. Tướng hư ảo này

hình thành thế nào? Hiện tại họ nói rằng đó là hiện tượng dao động sóng, trước đây còn nói vật chất, nguyên tử, phân tử, hiện tại nói càng sâu hơn, những thứ này đều không có, mà là sóng sanh ra. Càng nói càng giống với những điều nói trong kinh Phật, trong kinh Phật nói là “một niệm bất giác mà có vô minh”, vô minh chính là dao động sóng, từ chỗ này mới sanh ra thế giới tinh thần và thế giới vật chất.

Hỏi: Câu hỏi thứ tư, A-di-đà Phật liệu có phải là người trên trái đất chúng ta? Nếu đúng vậy, tại sao nói trái đất của chúng ta chỉ có 6,4 đến 6,5 tỷ năm ngắn ngủi, thế nhưng họ thì “lúc thuyết pháp thì đã trăm tỷ năm”?

Đáp: Nói trái đất có 6,4 đến 6,5 tỷ năm, lịch sử này là các nhà khoa học nói, không phải là Phật nói, trong kinh Phật không có cách nói này, đây là các nhà khoa học nói. Trong kinh Phật nói như thế nào? Tùy thuận chúng sanh mà nói, vô lượng kiếp. Nếu tùy thuận cảnh giới của Phật mà nói, kinh Bát-nhã nói “hết thấy pháp, không sở hữu, sau cùng không, chẳng thể được”, đây là lời thật mà đức Phật nói. Điều này rất gần với cách nói mà khoa học cận đại phát hiện ra, đây là thật. Những hiện tượng này từ đâu mà có? Trong kinh Phật giảng rất chi tiết, rất thấu triệt. Kinh Hoa Nghiêm của chúng ta hiện tại đã giảng hơn 3.000 tiếng đồng hồ, kinh Hoa Nghiêm giảng tới vấn đề này vào lúc nào? Đoạn mở đầu, phẩm Thế Giới Hoa Tạng, phẩm Thế Giới Thành Tựu, giảng tới những vấn đề này. Đây là vấn đề từng học tập vào mấy năm trước, rất thú vị. Kinh Hoa Nghiêm của chúng ta đều lưu lại đĩa giảng, hiện tại đĩa giảng này đã hơn 3.000 tiếng đồng hồ.

Hỏi: Thứ năm, còn nhớ sư phụ từng nói, A-di-đà Phật thành Phật đã hơn mười kiếp.

Đáp: Đây không phải là tôi nói, đây là Thích-ca Mâu-ni Phật nói trong kinh A-di-đà. Tiếp theo người hỏi có hai câu hỏi.

Hỏi: Tại sao lại biết Phổ Hiền Bồ-tát? Tại sao trong kinh lại có “hành đạo Phổ Hiền”?

Đáp: Đây đều là Thích-ca Mâu-ni Phật giới thiệu cho chúng ta, Thích-ca Mâu-ni Phật dạy chúng ta phải nên học tập. Cho nên chúng ta phải biết học, biết học chính là phương pháp mà Mã Minh Bồ-tát dạy cho chúng ta, vô cùng đúng đắn. Thứ nhất là “lìa tướng ngôn thuyết”, văn tự là phù hiệu của ngôn thuyết, lìa tướng ngôn thuyết cũng tức là lìa tướng văn tự, không được chấp trước văn tự, không được chấp trước lời nói. Thứ hai là “lìa tướng danh tự”, tức là danh từ thuật ngữ, như Phật, Bồ-tát là

danh từ thuật ngữ, Phổ Hiền cũng là danh từ thuật ngữ, không được chấp trước, bạn phải hiểu ý nghĩa nhưng không được chấp trước vào nó. Thứ ba là “liã tướng tâm duyên”, tâm duyên là chúng ta nhìn thấy sẽ nghĩ, suy nghĩ này càng nghĩ càng sai, không nghĩ là đúng, càng nghĩ càng sai. Nghĩ là thế nào? Bạn rơi vào phân biệt, chấp trước. Nếu bạn không nghĩ, bạn không nghĩ là tương ưng với tâm tánh của bạn. Cho nên trong Đại thừa giáo, những người từng trải đều nói rất hay, cung cấp kinh nghiệm học tập, phương pháp học tập cho chúng ta. Dựa theo phương pháp này để học, chắc chắn sẽ có thu hoạch, tức là sẽ có chỗ ngộ.

Đại thừa giáo ở Trung Quốc, là lấy bốn vị đại Bồ-tát làm đại biểu, Địa Tạng, Quán Âm, Văn-thù, Phổ Hiền, Phổ Hiền là vị cuối cùng. Vị cuối cùng bao gồm các vị phía trước, các vị phía trước không bao gồm phía sau, phía sau bao gồm phía trước. Bạn không cần chấp trước thực sự có người này, bốn vị đại Bồ-tát là ai? Bốn vị đại Bồ-tát là chính bạn, sao bạn có thể đi tìm người khác được? Địa Tạng Bồ-tát là hiệu kính, hiệu thân tôn sư, bạn có thể hành hiệu thân tôn sư thì bạn chính là Địa Tạng. Quán Âm Bồ-tát là từ bi, người Trung Quốc gọi là nhân ái, tôi thương yêu chính mình, tôi cũng thương yêu người khác, từ mình suy ra người, đây là Quán Âm, đại từ đại bi. Văn-thù là trí tuệ, tức là hiệu kính của bạn, tâm thương yêu của bạn nhất định phải dựa theo trí tuệ, không được dựa theo cảm tình, dựa theo cảm tình thì hỏng rồi. Trong cửa Phật thường nói “từ bi làm gốc, phương tiện làm cửa”, hai câu này có thể bao gồm toàn bộ Phật pháp. Nhưng trong cửa Phật lại nói “từ bi nhiều họa hại, phương tiện sanh hạ lưu”, đây là nguyên nhân gì? Nếu từ bi, phương tiện rơi vào trong nhân tình thì phiền phức rồi. Cho nên, từ bi phương tiện nhất định phải dùng trí tuệ của Văn-thù Bồ-tát, vậy thì không có họa hại, sẽ không sanh ra hạ lưu. Nếu không có trí tuệ của Văn-thù thì từ bi và phương tiện sẽ phiền phức lớn.

Phổ Hiền đại biểu điều gì? Phổ Hiền đại biểu thực hành. Bạn có thể áp dụng hiệu thân tôn sư, đại từ đại bi, trí tuệ vào trong cuộc sống, áp dụng trong công việc, áp dụng trong đối nhân xử thế tiếp vật thì đó gọi là Phổ Hiền. Không chỉ một mình tôi làm thánh hiền, hy vọng mọi người đều là thánh hiền. Bạn hiểu được ý của ngài thì bạn không được chấp trước ngài là người nào, vậy thì sai rồi. Tạo những bức tượng này đều là biểu pháp, đừng cho rằng Văn-thù Bồ-tát cười sư tử, thực sự là cười sư tử, hiện tại Văn-thù Bồ-tát phải ngồi xe, ngài sẽ không cười sư tử nữa! Phổ Hiền Bồ-tát cười voi. Sư tử là đại biểu oai lực dũng mãnh, oai đức gì lớn nhất? Oai đức trí tuệ lớn nhất. Phổ Hiền là, vừa nãy nói áp dụng, phải áp dụng như thế nào? Phải giống

nếu voi mới có thể áp dụng được. Bạn xem cho dù là đi đứng nằm ngồi, voi đều rất vững, giống như trong định vậy, nó là biểu thị ý nghĩa này. Cho dù bạn trong cuộc sống hay trong công việc, bạn tâm bình khí hòa, là mang ý nghĩa này, cho nên bạn phải hiểu. Không phải thực sự là như vậy, vậy thì bạn hoàn toàn hiểu sai rồi, bạn chấp tướng, vậy thì sai rồi. Phải hiểu ý nghĩa này.

Hỏi: Câu hỏi cuối cùng, lúc tìm kiếm tài liệu trên mạng, phát hiện có người phủ định “thời mạt pháp ức ức người tu hành, song ít người đắc đạo, chỉ nương vào niệm Phật mới thoát khỏi sanh tử”, câu này ở trong kinh Đại Tập. Còn nói, kiểm chứng trong kinh Đại Tập không hề có câu “nếu người chỉ niệm A-di-đà, đó là thiện thâm diệu vô thượng”. Cách nói này đệ tử cũng từng nghe một số chúng xuất gia và cư sĩ trong nước nhắc tới. Kính xin lão pháp sư khai thị.

Đáp: Đây không phải là vấn đề, vấn đề ở chỗ nào? Không dùng pháp môn niệm Phật, dùng pháp môn khác xem thử có thể thành tựu hay không, bạn đi thử xem. Bạn thử nghiệm thành công rồi thì nói cho mọi người biết, không cần niệm Phật cũng có thể thành tựu, bạn thử xem. Nhưng người dựa vào niệm Phật vãng sanh, chúng ta thực sự nhìn thấy không ít, thực sự nhìn thấy không ít; hơn nữa có thể khẳng định họ vãng sanh thật, không phải là vãng sanh giả. Từ dấu hiệu vãng sanh có thể nhìn thấy được, lúc họ vãng sanh, có rất nhiều người không hề mắc bệnh, hơn nữa biết được là ngày nào, thời gian không hề sai sót chút nào, ra đi rất tinh tảo, rất rõ ràng; thậm chí còn nói với người bên cạnh, tôi nhìn thấy Phật tới rồi, hiện tại tôi đi theo Phật. Thậm chí còn có người từ biệt người thân và bạn bè vào hai ba ngày trước đó, muốn đi thăm người thân và bạn bè, họ thực sự vãng sanh. Chuyện này chúng tôi từng nhìn thấy. Bạn không dùng pháp môn này cũng không sao, bạn đi thử nghiệm thử, tám vạn bốn ngàn pháp môn, thử nghiệm cho mọi người xem thử, chúng tôi đều rất cảm kích bạn.

Hỏi: Tiếp theo là câu hỏi của đồng tu trên mạng. Câu đầu tiên là, trong Vấn Đáp Học Phật từng có người hỏi lão cư sĩ Lý Bình Nam: “Chưa thọ tam quy ngũ giới có thể vãng sanh không?” Thầy Lý trả lời: “Chỉ có thể sanh lên cõi trời”. Xin hỏi nên lý giải thế nào?

Đáp: Đây chỉ là giới hạn chưa thọ tam quy ngũ giới có thể vãng sanh hay không. Câu trả lời của thầy Lý là chỉ có thể sanh lên cõi trời, câu trả lời này cũng không sai. Tam quy ngũ giới là nền tảng luân lý đạo đức trong cửa Phật, phải hiểu điều này. Điều đầu tiên trong luân lý đạo đức là “hiếu dưỡng cha mẹ, phụng sự sư

trưởng”. Bạn không thọ tam quy tức là không tôn kính cha mẹ, không tôn kính sư trưởng, bạn niệm Phật rất giỏi, bạn nghĩ thử xem có thể vãng sanh hay không? Phải hiểu điều này. Nhưng thọ tam quy ngũ giới không phải là hình thức, tôi đã thọ tam quy ngũ giới trong pháp hội của vị pháp sư đó, có đáng tin hay không? Không đáng tin. Tôi chưa từng thọ tam quy ngũ giới trước mặt pháp sư, tôi thực sự làm được tam quy ngũ giới, người này chắc chắn vãng sanh. Cho nên các bạn nhất định phải biết, Phật pháp coi trọng thực chất chứ không coi trọng hình thức.

Đây là lúc tôi mới học Phật, đại sư Chương Gia nói với tôi, Phật giáo coi trọng thực chất chứ không coi trọng nghi thức, tức là bạn phải làm thật. Tam quy, các bạn biết được, quy y giác, quy y chánh, quy y tịnh, bạn xem trong Lục Tổ Đàn Kinh giảng rất rõ ràng. Phật có nghĩa là giác ngộ, “giác mà không mê”, bạn thực sự quy y Phật; “chánh mà không tà”, bạn thực sự quy y pháp; “tịnh mà không nhiễm”, thực sự quy y tăng. Cho nên tam bảo là giác chánh tịnh, không phải ở bên ngoài, tự tánh giác, tự tánh chánh, tự tánh thanh tịnh, đây gọi là tam quy thực sự. Bạn quy y vị pháp sư đó, không có tác dụng! Bạn vẫn là ô nhiễm, vẫn là tà tri tà kiến, vẫn là mê hoặc điên đảo, vậy thì làm sao có thể vãng sanh được? Không có đạo lý này. Cho nên nhất định phải giảng giải rõ ràng điều này, coi trọng thực chất, không coi trọng hình thức.

Hành thiện sanh cõi trời, chuyện này là có khả năng. Nhưng thực sự sanh lên cõi trời cũng không cao, e là cõi trời Đao-lợi cũng không tới được, tại sao vậy? Bạn bất hiếu cha mẹ, vậy thì làm sao được? Làm nhiều việc tốt hơn chẳng nữa, làm rất nhiều việc tốt, không hiếu thuận cha mẹ, trong tưởng tượng của tôi sanh lên cõi trời đại khái là cõi trời Tứ Vương trở xuống. Cõi trời Tứ Vương trở xuống trên thực tế vẫn có mấy tầng, có mấy cấp bậc, không cao.

Hỏi: Thứ hai, nếu thường lên mạng trao đổi Phật học với một bạn đồng tu khác giới, hoặc đọc văn chương của đại đức xưa hoặc kinh văn để nhắc nhở đối phương không thoái đạo tâm. Chung sống với người khác giới như vậy liệu có như pháp không? Có phải là phạm đại giới không?

Đáp: Nếu bạn thực sự là trao đổi học vấn thì như pháp, như vậy không phạm giới. Nếu bạn có dụng tâm khác thì bạn sai rồi, vậy thì phạm đại giới. Cho nên chuyện này là ở dụng tâm của chính bạn, không ở chỗ người khác.

Hỏi: Câu hỏi tiếp theo, cha mẹ học tập Pháp Luân Công đã chín năm rồi, gần đây thường lôi kéo đệ tử học theo, do đó mà thường bất hòa với cha mẹ, xin hỏi lão pháp sư nên xử lý thế nào?

Đáp: Chuyện này, trước tiên bạn giới thiệu Phật pháp cho cha mẹ bạn, tôi biết ở trong nước có không ít đồng tu cầm cuốn Nhận Thức Phật Giáo của chúng tôi đưa cho người thân bạn bè Pháp Luân Công xem, không ngờ có rất nhiều người quay đầu, biết được đó là sai lầm, quay đầu lại thực sự học Phật, tôi nghe nói rất nhiều. Bạn không ngại thì thử xem, đưa Nhận Thức Phật Giáo cho mẹ bạn xem thử, để họ biết được Phật pháp là gì. Pháp Luân Công tuyệt đối không phải là Phật pháp, nếu bạn nói nó là luyện công gì đó, rèn luyện sức khỏe thì có thể nói như vậy được, nó hoàn toàn không liên quan đến Phật pháp. Tôi còn nghe nói có người học Pháp Luân Công, luyện theo phương pháp của họ, trong bụng thực sự có bánh xe, có pháp luân, tới hỏi tôi phải làm thế nào? Tôi nói bạn xong rồi, bạn bị ung thư rồi. Cơ thể con người bình thường làm sao lại mọc ra thứ gì đó được? Mọc ra thứ gì đó là không bình thường! Người đó nói vậy thì phải làm sao? Bạn làm thế nào có thể tiêu trừ nó, nếu không tiêu trừ thì nó sẽ hại bạn cả đời. Đây là không bình thường, cho nên chuyện này rất đáng sợ.

Bạn phải biết được, chỉ cần là chánh đạo, chánh pháp, nhất định là thuận theo tự nhiên. Cấu tạo cơ thể con người là tự nhiên, bạn không thể lấy đi chút nào, cũng không thể thêm vào thứ gì đó. Cho nên thực sự hiểu được Phật pháp, hiểu được học thuật truyền thống Trung Quốc, tuyệt đối sẽ không đi phẫu thuật, ruột không ổn, dạ dày không ổn thì cắt đi một phần, đó là sai lầm. Y học Trung Quốc là làm thế nào để khôi phục chúng bình thường, tuyệt đối không được cắt đi. Cắt đi thì bạn không còn hoàn chỉnh nữa, đây là sai lầm, nhất định phải khôi phục bình thường. Khôi phục bình thường, đầu tiên là ý niệm, ý niệm có thể khiến tế bào mang theo mầm bệnh của bạn khôi phục bình thường; thứ hai là dùng thuốc men để trợ giúp.

Thực sự quan trọng nhất là ý niệm. Cho nên bác sĩ chữa khỏi cho người bệnh, tôi thường nói với bác sĩ, bạn đừng kể công, đừng cho rằng tôi chữa khỏi cho người bệnh, đó là giả. Ai chữa khỏi vậy? Lòng tin của bản thân họ chữa khỏi cho họ. Họ có lòng tin với vị bác sĩ này, có lòng tin đối với thuốc men thì họ rất dễ khỏi bệnh. Nếu họ không tin bạn, không có lòng tin đối với bạn, bác sĩ giỏi hơn chẳng nữa cũng không chữa khỏi bệnh cho họ được. Đây chính là ý niệm mà Phật pháp nói tới, ý niệm có thể thay đổi tất cả, “hết thầy pháp từ tâm tướng sanh”. Bạn không cẩn thận, ý niệm sai lầm đó sẽ khiến tế bào khỏe mạnh trong cơ thể bạn bị nhiễm mầm bệnh; vậy thì bạn phải dùng ý niệm tốt, khôi phục tế bào gây bệnh trở về bình thường thì bệnh liền không còn nữa. Cho nên phải hiểu đạo lý này.

Hỏi: Câu hỏi tiếp theo, đệ tử gặp được rất nhiều người cho rằng tin Phật là hoạt động tiêu phí những tháng ngày còn lại của người già, đối với người trẻ tuổi học Phật không cách nào lý giải được! Xin hỏi nên phá bỏ thành kiến của những người này như thế nào để giúp họ có nhận thức đúng đắn đối với học Phật?

Đáp: Thích-ca Mâu-ni Phật 19 tuổi xuất gia, không già! Bạn lại xem thử trong số tổ sư đại đức của Trung Quốc, trong số cư sĩ tại gia, thực sự có thành tựu, có thành tựu lớn đều là lúc còn trẻ bắt đầu học. Bản thân tôi học Phật năm 26 tuổi, lúc đó tôi cảm giác là quá muộn rồi, tại sao không gặp sớm hơn 10 năm? Đây là duyên phận của mỗi người. Nếu tôi gặp sớm hơn 10 năm, tôi sẽ không tiếp nhận, không tin tưởng. Không gặp được thiện tri thức thực sự, nếu họ có thể giảng thấu triệt cho bạn thì chúng ta mới phục họ. Thông thường là tu học đối với Phật pháp chưa đủ, giảng chưa thấu triệt, mấy vấn đề đã làm khó họ, vậy thì còn nói gì nữa? Cho nên chuyện này cần học thuật chân chánh. Năm tôi 26 tuổi, thực sự cho rằng bản thân nghiệp chướng quá nặng nên mới gặp được muộn như vậy. Cũng tốt, liễu mạng cố gắng, đặc biệt tinh tấn mới có chút thành tựu này.

Thời cận đại, thực sự có thành tựu lớn, trong số cư sĩ tại gia như cư sĩ Giang Vị Nông, cư sĩ Chu Chỉ Am, cư sĩ Dương Nhân Sơn đều rất giỏi, thực sự là đại sư hàng đầu. Trong số người xuất gia, lão pháp sư Đế Nhàn, xuất gia từ nhỏ; pháp sư Viên Anh, lão pháp sư Đàm Hư từng hoằng pháp ở Hồng Kông, đích thực là trình độ Nho và Phật đều vô cùng cao. Những vị này, có một số người chúng tôi từng gặp, có một số người chúng tôi từng nghe nói tới, cách chúng tôi đều không xa. Trí tuệ đức năng của các vị đó không phải là người bình thường có thể sánh bằng, đạt được sự tôn trọng của mọi tầng lớp trong xã hội. Vậy chúng ta còn không tin tưởng thì không còn cách nào. Cho nên bạn phải bình tĩnh quan sát, tỉ mỉ quan sát thì bạn mới biết được đây là chuyện như thế nào.

Hỏi: Câu hỏi tiếp theo, rất nhiều người tin Phật, chỉ là thấp nhang lạy Phật, cầu mong tiền tài quyền thế, con cháu bình an v.v., khiến cho rất nhiều người không hiểu Phật pháp cho rằng Phật giáo là mê tín. Xin hỏi đối với những người mê tín này nên khuyên nhủ như thế nào? Đối với những người hiểu lầm Phật giáo là mê tín lại nên khuyên nhủ như thế nào?

Đáp: Đối với khuyên nhủ người mê tín, tùy duyên. Chỉ cần bạn làm rất tốt, tự nhiên sẽ cảm động họ, sẽ giúp họ hiểu được thế nào là Phật pháp chân thật. Đối với người hiểu lầm Phật giáo, cần phải giảng giải Phật pháp nhiều hơn. Cho nên những

năm này chúng tôi dùng truyền hình vệ tinh, dùng mạng internet, đích thực là giúp đỡ rất nhiều người hiểu lầm Phật pháp quay đầu, công cụ này rất tốt. Hiện tại chúng tôi nhìn thấy truyền hình băng thông rộng đã ra đời, tôi nghĩ năm sau, năm sau nữa dần dần sẽ phổ cập. Truyền hình băng thông rộng không cần vệ tinh, tức là dùng mạng internet băng thông rộng, hình ảnh, âm thanh tốt hơn hiện nay. Khoa học kỹ thuật thực sự càng ngày càng tiến bộ, chi phí rất thấp, lắp một đài truyền hình như vậy không đắt, trước đây chi phí quá cao; đại khái chi phí lắp như vậy, so sánh chi phí một năm với truyền hình vệ tinh, có lẽ khoảng một phần mười. Bên Đài Loan họ nói với tôi, một năm truyền hình vệ tinh Hoa Tạng cần 500 triệu; nếu dùng truyền hình băng thông rộng, đại khái chỉ cần 50 triệu, thực sự là chi phí càng ngày càng thấp.

Hơn nữa tương lai thu xem vô cùng thuận tiện, bạn có máy vi tính thì đều có thể thu xem. Đặc biệt nó có thiết bị, có cái hộp nhỏ, lắp thiết bị này là có thể dùng tivi để thu xem. Còn có thiết bị thu càng nhỏ hơn, đặt ở trong lòng bàn tay, lớn cỡ tám danh thiếp vậy, giống như máy chụp ảnh loại nhỏ hiện nay, mang theo bên người, mọi lúc đều có thể thu được, trên toàn thế giới đều có thể thu được, vô cùng thuận tiện. Mấy tuần trước họ từng đưa tới đây cho tôi xem thử, tôi xem xong rất vừa lòng, tôi nghĩ sang năm thiết bị của chúng ta phải thay mới, đây là công cụ tốt.

Hỏi: Câu hỏi tiếp theo, câu hỏi thứ sáu, người thế tục ưa thích đeo mặt dây chuyền Phật ngọc trên cổ, xin hỏi cách làm như vậy liệu có hợp pháp hợp lý không, thực sự có thể tiêu tai bảo hộ bình an không? Thứ hai, vì tiếp dẫn người sơ cơ, dùng cách nói này chúc phúc họ liệu cũng có thể coi là một loại phương tiện thiện xảo hay không?

Đáp: Câu này hỏi rất hay. Chúng ta đeo bùa hộ mệnh, không chỉ Trung Quốc, ở nước ngoài cũng có tập tục này, người nước ngoài đeo thánh giá cũng là bảo hộ bình an. Bạn hỏi họ tại sao lại đeo? Bảo đảm bình an, chúa Giê-su bảo hộ họ. Có phải là thực sự bảo hộ không? Trong này có vấn đề. Bảo hộ thật hay là bảo hộ giả đều ở chính mình, không ở chỗ Phật, cũng không ở chỗ thánh giá. Bạn phải thường có thể ghi nhớ lời dạy bảo của chúa Giê-su, ghi nhớ lời dạy bảo của Phật Bồ-tát thì các ngài thực sự bảo hộ bạn. Nếu bạn hoàn toàn không hiểu lời dạy bảo của Phật Bồ-tát, bạn chỉ là dùng thứ này để cầu các ngài thì đây là mê tín, đây không đáng tin, làm gì có đạo lý này? Nếu chúng sanh dễ độ như vậy, vậy thì Phật đại từ đại bi, bảo

mỗi người đeo bùa hộ mệnh là được rồi, hà tất phải giảng kinh thuyết pháp? Không có đạo lý này. Đây là điều chúng ta nhất định phải hiểu, phải hiểu rõ đạo lý.

Ngoài ra có một dụng ý rất hay, đeo thứ này có thể giúp rất nhiều người gieo hạt giống Phật. Gọi là “hễ thoáng qua tai, mãi thành hạt giống đạo”, nhìn thấy tượng Phật, trong tâm họ có ý niệm về Phật, trong a-lại-da thức gieo hạt giống Phật, đây là chuyện tốt. Đeo hình Phật, đeo chuỗi hạt niệm Phật đều giống nhau, bạn ra ngoài đi bộ, trên tay cầm chuỗi hạt niệm Phật, người khác vừa nhìn liền biết đây là người học Phật. Đeo chuỗi hạt niệm Phật đều là trồng thiện căn cho người khác.

Hỏi: Câu hỏi tiếp theo, nên giới thiệu Phật pháp cho người đồng tính luyện ái như thế nào để dẫn dắt họ thoát khỏi cảnh đồng tính luyện ái, bước vào con đường Phật giáo?

Đáp: Chuyện này phải phương tiện khéo léo. Hiện tại đa phần người trẻ tuổi bình thường ưa thích xem tivi, xem đĩa nhất, dùng thứ này dẫn dắt họ, tốt hơn là tặng sách. Nếu bạn giảng giải cho họ, chưa chắc có thể giảng rõ ràng; giảng không rõ ràng, ngược lại khiến họ phản cảm, gây ra phản tác dụng. Cho nên nhất định phải có sức thuyết phục. Chúng ta có rất nhiều phim truyền hình Phật giáo, những thứ này rất tốt, trước tiên có thể giới thiệu cho họ xem cái này. Dần dần họ có hứng thú rồi tiếp tục dẫn dắt họ.

Hỏi: Câu hỏi tiếp theo, trước khi đệ tử học Phật, từng làm trong ngành thu mua da lông, mỗi ngày đến lò mổ mua da bò. Sau khi học Phật, cảm thấy ngành nghề này không tốt, nhưng về pháp lý thì trước sau vẫn nhận thức chưa đủ thấu triệt, xin hỏi ngành nghề này không tốt ở chỗ nào? Là thủ phạm chính hay là đồng phạm?

Đáp: Bạn không giết bò, không phải là thủ phạm chính; bạn thu mua da bò, là đồng phạm. Bởi vì họ không bán được da bò thì họ sẽ bớt giết mấy con bò, nhiều người cần da bò như vậy thì họ có thể giết thêm. Cho nên đây không phải là ngành nghề tốt.

Hỏi: Dùng tiền kiếm được từ nghề này để sử dụng cho nhu cầu hàng ngày liệu có chướng ngại vãng sanh không?

Đáp: Chướng ngại. Tốt nhất không nên làm những ngành nghề sát sanh, không được làm những ngành nghề lừa gạt chúng sanh, điều này vô cùng quan trọng. Xã hội hiện nay, có rất nhiều người không hiểu đạo lý này, chỉ nhìn thấy lợi ích nhỏ bé trước mắt, không biết được họa hại phía sau. Cho nên chúng tôi giảng kinh thường

nhắc tới, trong khổ có vui, trong vui có khổ. Làm những ngành nghề này, bạn nếm được chút ngọt ngào nhỏ nhoi, tương lai quả báo ở ba đường ác, vậy thì khổ rồi, vậy thì hồi hận đã muộn. Hiện tại cuộc sống khổ cực một chút, bạn cố gắng tu hành, tương lai phước báo của bạn sẽ rất lớn, cho nên trong khổ có vui, nhất định phải nhận thức được thì bạn mới thực sự chịu cố gắng tinh tấn.

Hỏi: Câu hỏi thứ chín, lão pháp sư từng nói, “thầy trò là duyên”. Trong các buổi giảng pháp sư nhắc tới hy vọng dạy bảo 50 học sinh, truyền thừa thánh giáo, cảm thấy chướng ngại trùng trùng. Mà trên toàn thế giới có rất nhiều học sinh nghe pháp sư giảng kinh, trong lòng cũng tha thiết kỳ vọng bản thân có thể trở thành một người trong số 50 học sinh này. Tin rằng trong số này nhất định có học sinh thực sự đầy đủ thiện căn phước đức, nhưng nhân duyên chưa đủ. Do không có cơ duyên tiếp cận pháp sư, cũng cảm nhận sâu sắc chướng ngại trùng trùng, chỉ có thể âm thầm cầu nguyện tam bảo gia trì. Xin hỏi lão pháp sư, đầu tiên có phải là chỉ có 50 học sinh mà pháp sư chọn mới được coi là học sinh chân chánh nhận được sự thừa của pháp sư đúng không?

Đáp: Về điểm này, nếu thực sự có 50 học sinh tới kế thừa, vậy thì tôi rất giỏi rồi. Các bạn phải biết, trong lịch sử Trung Quốc, số người kế thừa nhiều nhất là đại sư Lục tổ Huệ Năng. Cả đời ngài, thực sự khai ngộ trong hội của ngài có 43 người. Trước đại sư Huệ Năng không có, sau đại sư Huệ Năng cũng không có. Có bao nhiêu người bản thân thực sự có thành tựu, cả đời đều không gặp được một học trò nào, bạn liền biết được khó khăn cỡ nào. Không có học trò kế thừa thì phải làm sao? Viết sách, viết sách lập ra học thuyết. Sách của họ có thể truyền cho đời sau, người đời sau có khi nhận được quyền sách này, thực sự y giáo phụng hành, cũng có khả năng thành tựu. Ví dụ nói Khổng tử, Mạnh tử kế thừa Khổng tử, có thể nói là người đầu tiên trong số học trò của Khổng tử. Nhưng lúc Mạnh tử sinh ra, Khổng tử đã không còn nữa, Mạnh tử học như thế nào? Sách của Khổng tử còn, học theo Khổng tử là dựa theo sách của Khổng tử, ngài học theo giống nhất. Trong lịch sử Trung Quốc, Khổng tử là Chí Thánh, Mạnh tử là Á Thánh, vượt qua học trò đương thời bên cạnh Khổng tử, vượt qua rồi.

Cho nên có thể thành tựu hay không, không nằm ở có thể tiếp xúc được người thầy hay không, mà là bạn có chịu học hay không? Chỉ cần thực sự chịu học, ai mà không thể thành tựu được? Tại sao nói có thể thành tựu? Đức Phật nói rất hay, “hết thầy chúng sanh đều có đức tướng trí tuệ của Như Lai”, bạn xem cương lĩnh chung

nói rõ ràng biết bao. Buông xuống chấp trước, bạn là A-la-hán; buông xuống phân biệt, bạn chính là Bồ-tát; buông xuống vọng tưởng, bạn liền thành Phật rồi. Chỉ cần bạn chịu buông xuống! Ở bên cạnh tôi, không ở bên cạnh tôi, không có tác dụng! Ở bên cạnh tôi, không buông xuống được cũng không có tác dụng; không ở bên cạnh tôi nhưng buông xuống được thì họ thực sự thành Phật! Nhất định phải hiểu đạo lý này. Bạn xem đại sư Ngẫu Ích, đây là một nhân vật rất giỏi của Tịnh tông chúng ta, ngài học đại sư Liên Trì. Thời đó đại sư Liên Trì đã vãng sanh rồi, sách của đại sư Liên Trì còn, trước tác còn, ngài y giáo phụng hành, ngài cũng trở thành tổ sư một thời. Truyền nhân chân chánh của đại sư Liên Trì, bản thân còn chưa gặp được, truyền nhân thực sự. Cho nên nhất định phải hiểu đạo lý này.

50 học sinh là lý tưởng, đi đâu mà tìm? Thực sự rất hy vọng có thể tìm được, chỉ sợ là không tìm được. Đời này của tôi, bạn xem học Phật 55 năm, giảng kinh dạy học 48 năm, đến hiện tại mới thực sự có được chút thể hội, có một chút khế nhập, chỉ có bốn người, thực sự khó. Điều kiện đầu tiên là tuyệt đối không tự tư tự lợi, tuyệt đối không có danh văn lợi dưỡng, 16 chữ mà tôi thường nói, không tham ngũ dục lục trần, không có tham sân si mạn. Có thể làm được mười sáu chữ này, bốn người đã không dễ dàng! Mười sáu chữ này chính là chương ngại, bạn có thì bạn sẽ có chương ngại, Phật tới dạy bạn cũng không được. Nếu không có bốn thứ này, chương ngại của bạn không còn nữa, mỗi ngày bạn học trước tivi, bạn có thể thành Phật; bạn nghe đĩa để học, cũng có thể thành Phật. Có gì khác nhau đâu! Mỗi ngày bạn học theo kinh điển, đều có thể thành tựu, không ai không thành tựu. Cho nên trước tiên phải sám trừ nghiệp chướng của bản thân, sám trừ nghiệp chướng, điều này quan trọng hơn bất kỳ điều gì.

Hiếu thân, đây là gốc rễ, hiếu thân là những người cùng thế hệ với cha mẹ tôi đều là cha mẹ của tôi. Bạn chỉ biết hiếu thuận cha mẹ bạn, không biết hiếu thuận người già thì là giả, không phải thật. Tôi tôn trọng thầy tôi, phàm là những giáo viên dạy học ở trường, không ai không tôn kính thì bạn mới có thể như pháp. Tôi thường nói, trên trường quốc tế khuyên nhủ những người làm công tác hòa bình, hòa bình bắt đầu làm từ đâu? Từ nội tâm của bạn. Nội tâm của chúng ta nhất định phải buông bỏ, phải buông xuống đối lập với hết thầy người, đối lập với hết thầy việc, đối lập với hết thầy vạn vật; có ý niệm đối lập này thì bạn không cách nào làm công tác hòa bình được. Nói cách khác, bạn có ý niệm này thì bạn sẽ không thể khế nhập Phật pháp, tại sao vậy? Bạn còn có ý niệm đối lập. Đối lập trong Phật pháp gọi là biên

kiến, biên kiến trong kiến hoặc. Bạn có thân kiến, có biên kiến, nói cách khác, bạn không có phần trong Bồ-tát Sơ trụ mà kinh Hoa Nghiêm nói tới, bạn không có phần trong Tư-đà-hoàn của Tiểu thừa. Đây là nói lớp 1. Bạn học thế nào đi nữa cũng đều ở ngoài cửa, bạn không tiến vào cửa được! Không phải là Phật không từ bi, không có cách nào.

Chuyện này thì thầy cũng không giúp đỡ được, nếu thầy có thể giúp đỡ được, thầy từ bi, sớm đã giúp đỡ chúng ta, Phật cũng giúp đỡ chúng ta, không có cách nào. Nghiệp chương của chính mình phải tự mình tiêu trừ, phải biết bất kỳ người nào đều không thể thay thế. Trong kinh Phật nói, “cha con lên núi, tự mình cố gắng”, cha con cũng không thể thay thế cho nhau, không ai có thể thay thế, nhất định phải biết tự mình tiêu trừ nghiệp chương. Tiêu trừ nghiệp chương, bình thường chúng ta nói đến bốn chữ “thành kính khiêm hạ”, chân thành, thanh tịnh, khiêm hạ, hòa hợp, đối với bất kỳ người nào bạn cũng đều giữ thái độ này. Chân thành, tuyệt đối không có giả dối, bạn còn dùng tâm giả dối để đối xử với người khác, lừa gạt người khác thì sai rồi, bạn sao có thể lừa gạt tự tánh của chính mình? Phải biết điều này. Cho nên Hoa Nghiêm hay! Kinh Hoa Nghiêm đã nói về mọi khía cạnh của cả vũ trụ.

Cách nói như lần này là rất hiếm có, không dễ dàng, cần thời gian rất dài. Cho nên bất kỳ người nào, cho dù ở nơi nào, ở chốn nào, hiện tại chúng tôi dùng mạng internet, dùng vệ tinh, bạn học tập ở trước tivi, trên mạng internet. Người biết dụng công, không ai không thành tựu. Có một số quý thần nói với tôi, tôi thường tiếp xúc với quý thần, quý thần nói với tôi, họ nói: Pháp sư Tịnh Không, bên cạnh thầy không có học trò nào, thầy có học trò, nhưng ở trước tivi, thầy còn chưa từng gặp mặt. Tôi tin tưởng, tôi vô cùng tin tưởng, có khả năng không chỉ 50 người, nhưng tên họ là ai thì đều không biết, chắc chắn là có.

Hỏi: Câu hỏi tiếp theo nói liệu có nhất định phải tới Lư Giang học tập mới có khả năng đầy đủ nhân duyên trở thành học sinh của pháp sư không?

Đáp: Nếu bạn thực sự đầy đủ điều kiện này, tới Lư Giang dạy học một năm để tu phước thì rất tốt, bạn có kinh nghiệm dạy học thực tế. Bởi vì 50 người của chúng tôi học tập, thường phải đi ra ngoài dạy học, cho nên bạn nhất định phải có kinh nghiệm dạy học. Trong chỗ này, dạy học ở Lư Giang là rất được coi trọng, lúc thi cử, cửa ải sau cùng là phỏng vấn, phỏng vấn là xem tướng mạo của bạn, xem chiều cao của bạn. Tại sao vậy? Lúc bạn đứng ra có thể được người khác tôn kính. Nếu tướng mạo không tốt, cơ thể rất thấp thì học sinh không tôn trọng bạn. Đây đều

là có đạo lý, nếu như nói không thể làm giáo viên, thì chúng ta làm hộ pháp, bởi vì một trường học, một là giáo viên, hai là nhân viên, hai bên đều quan trọng. Có giáo viên mà không có nhân viên thì không thể thành tựu; có nhân viên mà không có giáo viên cũng không thể thành tựu. Cho nên giáo viên và nhân viên phải phối hợp thì mới có thể phát dương quang đại việc dạy học này.

Tâm ảnh hưởng hiện tại của chúng tôi ở bên ngoài là rất lớn, đi khắp thế giới, thực sự học tốt, chúng tôi có thể giới thiệu, rất nhiều trường đại học nổi tiếng trên thế giới đều có khoa Hán Học, trong khoa Hán Học đều có môn Phật học này. Cho nên chúng tôi muốn bồi dưỡng đó là Nho Thích Đạo đều phải học, đều thiếu hụt nhân tài. Phương pháp dạy học của chúng tôi công khai rồi, tức là nói bạn dựa theo phương pháp này đều có thể thành tựu. Tức là phải nắm bốn cái rễ, bốn cái rễ là luân lý đạo đức, không có gốc rễ luân lý đạo đức, học không thành công, vậy thì những gì học được là giả, không phải là thật, vậy thì biến thành học thuật, không phải là tu đạo chân chánh. Như tôi đã nói lần này tại Đại học Cambridge, Phật học, Nho học, Đạo học và học Phật, học Nho, học Đạo là hai chuyện. Bởi vì họ đều đang làm Phật học, làm văn hóa truyền thống Trung Quốc, dùng thứ này viết luận văn, các bạn có thể lấy được bằng tiến sĩ. Phía sau tôi có nói một câu, sau khi lấy được bằng tiến sĩ, cả đời bạn vẫn sống trong thế giới đau khổ, họ nghe xong đều cười. Nếu bạn thực sự học Phật, học Nho, học Đạo thì bạn sống trong thế giới hạnh phúc vui vẻ, khác nhau, không hề giống nhau, thật học. Trong thật học có niềm vui, “học mà thường làm được, chẳng phải vui lắm sao”; bạn không phải là thật học, là học thuật, vậy thì “học mà không làm được, chẳng phải khổ lắm sao”, không vui, rất khổ, nhất định phải hiểu điều này. Cho nên chúng tôi hy vọng thực sự học Phật, học Đạo, học Nho.

Hỏi: Thứ ba, người hỏi nói, lão pháp sư tùy duyên tự tại, ngay cả 50 học sinh mà thầy chọn, liệu có phải cũng tùy duyên mà chọn không? Đồng tu thực sự hy vọng được học tập, do điều kiện trước mắt hạn chế, liệu có thể không cần quá để ý đến có nằm trong danh sách 50 học sinh này hay không? Hay là nhất định phải đến Lư Giang hay không?

Đáp: Đích thực, không cần để ý điều này, bạn học có thành tựu, hy vọng bạn tới tìm tôi, bởi vì tôi có thể giới thiệu giúp bạn, tôi có thể giới thiệu bạn. Rất nhiều người hy vọng việc dạy học của những khóa học này, chúng tôi có thể tiến cử, điểm này tôi nhất định sẽ giúp đỡ bạn. Mà các đồng tu của tôi cũng sẽ giúp đỡ bạn, sẽ trợ

giúp bạn. Phát hiện bạn thực sự có đức năng chân thật thì chúng tôi sẽ vô cùng coi trọng.

Hỏi: Thứ tư, nếu nhân duyên đích thực không đầy đủ, nhưng những đệ tử thực sự phát tâm tiếp nối huệ mạng Phật, truyền thừa thánh giáo nên làm thế nào để kiên trì việc học tập của bản thân, hoàn thành đại nguyện đã phát?

Đáp: Hai câu này nhất định phải hết sức coi trọng, nhất định phải kiên trì việc học tập của bản thân, viên mãn đại nguyện của bản thân, sau khi bạn học tập có thành tích tương đối, hy vọng bạn liên hệ với tôi. Học viện của chúng tôi, nếu tương lai hữu duyên, đều phải xem duyên phận, thực sự có 30 giáo viên tốt thì học viện của chúng tôi có thể mở rộng, có thể chiêu sinh bên ngoài, 30 giáo viên này chính là giáo sư. Bạn học tập rất tốt thì chúng tôi có thể mời bạn tới làm giáo sư, hoặc là giới thiệu bạn tới trường đại học khác. Bằng cấp không phải là thật, bạn thực sự có thực lực, trường học của người ta sẽ tặng bằng tiến sĩ cho bạn; bạn không có thực lực thì không được. Thực lực thì phải mở hội nghị với những vị giáo sư của trường học này, để họ đưa ra câu hỏi, vậy thì tương đương với khảo nghiệm bạn. Bạn có thể trả lời họ, khiến họ hài lòng, họ không có lời nào để nói, bằng tiến sĩ của trường người ta sẽ tặng cho bạn. Hỏi bạn vấn đề, tức là bạn là giáo sư có khả năng chỉ dạy giáo sư của họ, bạn thành công rồi. Đây là thực lực, thực sự còn khó hơn học bằng tiến sĩ, bằng đó chỉ cần giáo sư hướng dẫn thừa nhận thì bạn có thể lấy được bằng cấp; còn đây là cần rất nhiều giáo sư gật đầu mới được, không phải là một hai người.

Hỏi: Câu hỏi tiếp theo, kinh Địa Tạng nói, niệm Phật có thể “được vô lượng phước, diệt vô lượng tội”, nhưng trong buổi giảng lão pháp sư nói “nợ mạng trả mạng, nợ tiền trả tiền, người tu hành chứng quả cũng phải trả”. Xin hỏi hai điều này liệu có mâu thuẫn không? Tội nghiệp là thực sự “diệt” rồi hay là Phật nói phương tiện?

Đáp: Thực sự là diệt rồi, nhưng trả thì vẫn phải trả, không thể nói diệt rồi thì không phải trả. Nói như thế nào? Sau khi diệt mất, đây là tội diệt mất nhưng sự vẫn còn, bạn nợ tiền người khác, nợ mạng người khác, sự này vẫn có. Sau khi gặp được, bạn rõ ràng sáng tỏ, hơn nữa bạn rất hoan hỷ trả, bạn không keo kiệt chút nào thì nợ sẽ thanh toán xong. Bạn xem tiểu sử của ngài An Thế Cao, ngài An Thế Cao tới Trung Quốc trả nợ mạng hai lần, đời trước giết nhầm người, cho nên đời này cũng bị người khác giết nhầm. Trước tiên ông nói với bạn mình, ông bị người nào đó giết nhầm, nói với bạn, đừng đi nói với người đó, đây là đời quá khứ tôi nợ người đó, nên

phải trả họ. Đây chính là tội diệt rồi, nhưng về sự vẫn là có. Cho nên, nợ tiền vẫn là phải trả tiền, nợ mạng vẫn là phải trả mạng. Bạn xem đại sư Lục tổ trong Đàn kinh, không phải là có người muốn đi giết Lục tổ, chưa giết thành công. Lục tổ nói với người đó, tôi không nợ mạng anh, cho nên anh không giết tôi được; nhưng tôi nợ anh mười lạng bạc, tôi đã chuẩn bị sẵn rồi, anh cầm đi, tôi không nợ mạng anh.

Hỏi: Câu hỏi tiếp theo, cái gọi là cảnh giới minh tâm kiến tánh, tất nhiên là vượt hơn A-la-hán, cũng đầy đủ một số thần thông nào đó, bản thân đương nhiên biết được. Xin hỏi người thành tựu trong hội của đại sư Lục tổ Huệ Năng, tại sao vẫn cần thầy ấn chứng?

Đáp: Ấn chứng là cần thiết, ấn chứng cũng là một phương thức dạy học. Nếu không ấn chứng, trong Đàn kinh có, Huyền Sách nói với Vĩnh Gia. Trước thời Oai Âm Vương thì được, không cần ấn chứng cũng được; sau thời Oai Âm Vương thì đều cần ấn chứng. Điều này biểu thị tôn sư trọng đạo, bạn có sư thừa. Đích thực là Vĩnh Gia tự mình ngộ, bản thân thực sự khai ngộ, không ai ấn chứng cho ông, ông tìm Huyền Sách. Huyền Sách nói tôi không được, không đủ tư cách, anh tìm thầy của tôi, thầy tôi là Lục tổ, anh tới Tào Khê. Ông tới Tào Khê, trong lúc một hỏi một đáp thì Lục tổ lập tức ấn chứng cho ông, đích thực đại triệt đại ngộ. Sau khi ấn chứng xong, ông lập tức muốn đi, muốn rời đi. Lục tổ hỏi: Sao ông lại đi nhanh như vậy? Ở lại một đêm, ông ở lại Tào Khê một đêm, gọi là “một đêm giác ngộ”. Cho nên thời gian giữa ông và thầy chỉ có một ngày, ngày thứ hai liền rời đi. Đây là một trong 43 người khai ngộ trong hội của Lục tổ. Ấn chứng này thì được coi là học trò của Lục tổ, đây là sư thừa! Bạn có sư thừa, bạn đắc pháp là ai truyền cho bạn.

Vậy các bạn nghĩ thử xem, chuyện này có quan trọng không? Nếu không có sư thừa, ai cũng đều nói tôi khai ngộ rồi, sẽ khiến hệ thống dạy học hỗn loạn. Đời đời tương truyền, họ sẽ không loạn, nói cách khác, họ có người phụ trách. Bạn nói sau này thiền sư Vĩnh Gia đến bất kỳ nơi nào thuyết pháp độ chúng sanh, ông là học trò của Lục tổ, đây là có truyền thừa. Có được lòng tin của đại chúng, đích thực có truyền thừa, không phải là bản thân tùy tiện nói ra, nhất định phải hiểu điều này. Nếu đánh mất đi truyền thừa thì hoằng dương Phật pháp sẽ hỗn loạn, vậy thì rất phiền phức, hiện tượng hiện nay đại khái chính là tình huống này, cho nên truyền thừa rất quan trọng. Tôi là học theo ai, thầy của tôi là học theo ai, từng đời từng đời truyền lại, không phải là bản thân bịa ra.

Hỏi: Câu hỏi tiếp theo, thường nghe nói người nào đó nhìn thấy A-di-đà Phật rồi, nhưng tại sao lúc đó họ không cầu A-di-đà Phật tiếp dẫn tới thế giới Tây Phương Cực Lạc?

Đáp: Có rất nhiều người nhìn thấy A-di-đà Phật, nếu A-di-đà Phật tiếp dẫn thì họ sẽ bị dọa chạy mất, rất nhiều người vẫn còn không rời khỏi thế giới Ta-bà! Nhưng nhìn thấy A-di-đà Phật, cũng coi là có duyên với Phật, không thể nói đời này của họ chắc chắn có thể vãng sanh, chưa chắc, phải biết điều này. Có thể vãng sanh hay không là ở bản thân có chịu buông xuống hay không, thực sự có thể buông xuống thế giới Ta-bà thì mới có thể vãng sanh. Không thể buông xuống thế giới Ta-bà thì vẫn là không có cách nào, phải hiểu đạo lý này.

Hỏi: Câu hỏi thứ 13, đệ tử đã tu tập kinh Kim Cang và kinh Địa Tạng trong thời gian dài, liệu có cần đổi qua tu kinh Vô Lượng Thọ hay không? Nếu không cần thay đổi, vậy thì hồi hướng như thế nào để cầu nguyện vãng sanh thế giới Tây Phương Cực Lạc?

Đáp: Bạn đọc kinh Vô Lượng Thọ hai lần sẽ hiểu được, trong chương Ba Bậc Vãng Sanh, trong kinh chương này có bốn đoạn, ba đoạn phía trước là giảng bậc thượng, bậc trung, bậc hạ, ba đoạn; đoạn cuối cùng là nói không phải tu pháp môn Tịnh độ, tu pháp môn khác nhưng cũng là Đại thừa, không phải là Tiểu thừa. Học pháp môn Đại thừa giáo khác, kinh Kim Cang là Đại thừa, kinh Địa Tạng cũng là Đại thừa, đem công đức tu học hồi hướng cầu sanh thế giới Tây Phương Cực Lạc thì đều được sanh. Có thể thấy được tâm lượng của A-di-đà Phật rất lớn, không hề so đo bạn nhất định phải tu pháp môn Tịnh độ, tu bất kỳ pháp môn nào cũng đều được, đều có thể, chỉ cần muốn vãng sanh thì đều có thể thành tựu.

Hỏi: Niệm Phật đến lúc nào thì có thể buông xuống Phật hiệu? Có thể buông xuống không?

Đáp: Có thể buông xuống là ở bản thân. Nhưng niệm Phật niệm đến khi thực sự thành tựu rồi thì họ sẽ không buông xuống Phật hiệu, tại sao vậy? Còn có rất nhiều người chưa thành tựu, phải làm tấm gương tốt cho mọi người, đây chính là nguyên nhân họ không buông xuống. Bởi vì người khác nhìn thấy bạn niệm Phật thành tựu rồi, sau khi thành tựu vẫn niệm Phật, cho nên tới thế giới Cực Lạc vẫn niệm Phật, tới thế giới phương khác độ hóa chúng sanh vẫn là niệm Phật, đây chính là họ không buông xuống, làm ảnh hưởng chúng của hết thảy chúng sanh.

Hỏi: Câu hỏi thứ 15, mỗi lần mẹ đệ tử tụng kinh Di-đà đều đau buồn khóc lóc, xin hỏi đây là nguyên nhân gì?

Đáp: Đây là một loại cảm ứng. Từ hiện tượng này chúng ta biết được trong đời quá khứ bà ấy từng học qua pháp môn này, lúc lâm chung ý niệm sai lầm nên chưa thể vãng sanh; đời này khi gặp lại bà có cảm nhận này, tức là hồi hận không sớm ngày tới thế giới Cực Lạc, tới lúc này mới lại gặp được.

Hỏi: Câu hỏi tiếp theo, xin hỏi “sái tịnh” có tác dụng gì? Trong nhà có cần sái tịnh để bảo hộ bình an không? Sái tịnh một lần có tác dụng bao lâu?

Đáp: Sái tịnh là nghi thức, chân chánh đó là cần tâm thanh tịnh. Nếu bạn thường giữ tâm thanh tịnh thì tác dụng của sái tịnh sẽ rất dài; nếu không có tâm thanh tịnh thì sau khi sái tịnh xong cũng không có tác dụng, phải hiểu đạo lý này. Tịnh là tâm thanh tịnh, tâm của chúng ta thanh tịnh thì môi trường xung quanh chúng ta sẽ thanh tịnh, đạo lý này hiện tại chúng tôi hiểu được càng ngày càng sâu sắc, càng ngày càng rõ ràng. Tâm địa, hành vi của chúng ta thanh tịnh thì toàn bộ từ trường đều sẽ sanh ra biến hóa, đây gọi là sái tịnh thật sự.

Hỏi: Câu hỏi thứ 17, người hỏi nói, thời khóa sáng mỗi ngày đệ tử tụng chú Đại Bi, Tâm kinh, thập đại nguyện vương và thánh hiệu Quán Âm. Thời khóa tối thì làm theo khóa tụng của Tịnh tông. Mỗi ngày tụng bảy bộ kinh Di-đà, niệm Phật cố định 3.000 câu, nghe một hai đĩa kinh Hoa Nghiêm. Xin hỏi như vậy có bị coi là xen tạp không? Tương lai có thể vãng sanh không?

Đáp: Có chút xen tạp, có thể vãng sanh, đây là khẳng định. Bởi vì những thời khóa này đều là có quan hệ liên đới, cũng không hề trái ngược nhau, vậy là được. Nếu trái ngược với pháp môn Tịnh tông thì sẽ phiền phức, tại sao vậy? Nó khiến bạn sanh nghi hoặc, phá hoại lòng tin của bạn, vậy thì không thể vãng sanh. Những thời khóa này đều có quan hệ, vậy thì được. Kinh Hoa Nghiêm, đại đức xưa cũng coi nó là kinh Vô Lượng Thọ đại bản. Các đại đức nói, kinh Vô Lượng Thọ là Hoa Nghiêm trung bản, vậy kinh A-di-đà là Hoa Nghiêm tiểu bản. Hiện tại chúng ta học lâu như vậy, đích thực khẳng định cách nhìn nhận này, cách nói này là đúng đắn.

Hỏi: Câu hỏi thứ 18, đệ tử từ nhỏ sức khỏe không tốt, lúc học cấp hai có chúng sanh dựa thân. Lúc đó chưa gặp được Phật pháp, mãi không thể giải quyết vấn đề một cách triệt để. Hiện tại cho dù con đi đến nơi nào đều thường gặp phải chúng sanh dựa thân. Tại sao rất nhiều người sức khỏe không tốt, thậm chí cho đến lúc chết đều

không có chúng sanh dựa thân? Chẳng lẽ người khác đều không có oan gia trái chủ sao?

Đáp: Oan gia trái chủ, về lý mà nói thì ai cũng đều có, có người nào mà không có chứ? Đời quá khứ, đời này đều từng kết oán với biết bao người. Nhưng nếu oán này không phải rất nặng, không phải rất nghiêm trọng thì đại khái đều sẽ không dựa thân. Bạn phải biết được, linh quỷ dựa thân đó, họ có duyên phận với bạn, người mà họ oán hận còn nhiều, trong cả đời họ, đời đời kiếp kiếp, chẳng lẽ chỉ oán hận một mình bạn? Không có khả năng, họ nhất định rất nhiều. Họ tìm người khác cũng không phải là tùy tiện tìm, nhất định là có duyên phận. Còn có một loại duyên phận, không phải là có thù hận lớn rất sâu, mà nhìn thấy bạn tu hành rất khá, muốn được thơm lây, cũng tới tìm bạn. Đây là chuyện mà rất nhiều đồng tu học Phật đều biết, gặp được chuyện này, siêu độ cho họ. Họ dựa thân người khác, không ai siêu độ cho họ; họ dựa thân bạn, bạn siêu độ cho họ, bạn tụng kinh, hồi hướng cho họ, họ có được lợi ích. Cho nên có rất nhiều loại, không phải là một loại, chúng ta phải hiểu rõ ràng chuyện này.

Phàm là dựa thân, chúng tôi đều sẽ không xem đó là chuyện xấu. Chúng ta có thể mời họ tới cộng tu cùng chúng ta, lúc chúng ta tu hành tốt, mời họ làm hộ pháp cho chúng ta, đây đều là sự thật, đều là chuyện tốt. Nhất định phải hiểu được dùng Phật pháp để xử lý, xem tất cả chúng sanh đều là đồng tham đạo hữu.

Hỏi: Câu hỏi cuối cùng, lão pháp sư giám định Đệ Tử Quy do thầy Thái giảng. Vậy đồng tu muốn học tập Đệ Tử Quy có phải là chỉ có thể nghe đĩa giảng của thầy Thái mới được coi là sự thừa của lão pháp sư? Nếu nghe Đệ Tử Quy của các vị thầy khác cũng nghe lão pháp sư giảng kinh, liệu vẫn được coi là nghe lời dạy bảo của lão pháp sư không?

Đáp: Nghe lời dạy bảo của tôi không quan trọng, mọi người không cần chấp trước. Chúng ta học Phật thì phải nghe lời dạy bảo của Thích-ca Mâu-ni Phật, điều này mới quan trọng. Thầy của tôi, lão cư sĩ Lý Bình Nam giới thiệu cho tôi, là giới thiệu thầy của thầy Lý, đại sư Ấn Quang. Thầy Lý là học trò của Ấn tổ, thầy vô cùng khiêm hạ, thầy nói: Tôi chỉ dạy anh 5 năm, sau 5 năm anh phải đi tìm vị thầy khác. Tôi hỏi tìm ai? Đại sư Ấn Quang. Đại sư Ấn Quang không còn tại thế nữa, nhưng Văn Sao của đại sư Ấn Quang còn, thầy Lý dạy tôi thường đọc Văn Sao, y giáo phụng hành. Tôi giới thiệu cho mọi người A-di-đà Phật, tôi giảng kinh Vô Lượng Thọ đều khuyên mọi người lấy A-di-đà Phật làm thầy. Người bình thường nhất định

là lấy Thích-ca Mâu-ni Phật làm thầy, như vậy sẽ không sai. Tôi theo đại sư Chương Gia, bạn xem ngày đầu tiên đại sư Chương Gia đã giới thiệu tôi đọc Thích-ca Phổ, Thích-ca Phương Chí, nhận thức Thích-ca Mâu-ni Phật, học theo Thích-ca Mâu-ni Phật, vậy mới đúng đắn.

Đệ Tử Quy mà thầy Thái giảng, có thể giảng cảm động lòng người như vậy, nguyên nhân là gì? Thầy ấy đã làm được, không ngoài điều gì khác. Sau khi bạn làm được từng điều một, những điều bạn giảng là tâm đắc tu học của chính mình, là giảng Đệ Tử Quy của chính bạn, không phải là của người khác; bản thân bạn chưa làm được, thì những gì bạn giảng là tâm đắc của người khác. Giảng những thứ của người khác thì sẽ không dễ gì làm mọi người cảm động, bản thân thực sự làm được thì mới cảm động người khác. Cho nên hết thầy phải bắt đầu làm từ nội tâm của chính mình. Người Trung Quốc xưa dạy chúng ta, lời này ít nhất là vào 4.500 năm trước, “làm việc không thành, quay lại xét mình”, đó chính là bản thân bạn phải làm được, bản thân bạn chưa làm được, không thể trách người khác. Người khác làm không tốt thế nào đều do bản thân tôi chưa làm ra tấm gương tốt cho người khác thấy.

Bạn xem thử vua Thuấn, vua Thang, nhìn thấy người khác có lỗi lầm, phạm tội, bản thân thực sự cầu sám hối. Họ không có tội, tôi có tội, tôi không dạy tốt, tôi chưa làm gương tốt, cho nên “nếu dân bốn phương có tội thì đó là tội của trẫm”, đây gọi là thánh vương, đây là người lãnh đạo đất nước. Người lãnh đạo, có ba việc: tác chi quân, quân là bạn lãnh đạo họ; tác chi thân, bạn là cha mẹ của họ, bạn phải cố gắng nuôi dạy họ; thứ ba là tác chi sư, bạn phải cố gắng chỉ dạy họ. Người lãnh đạo có ba nhiệm vụ! Cho nên nhìn thấy người khác đói khát, thấy họ phạm tội là do tôi chưa làm tốt, tôi chưa dạy tốt, không phải là lỗi của họ, là lỗi của tôi. Bản thân sám hối, sửa lỗi làm mới, cho nên họ mới có thể cảm động người khác. Người dân ai cũng đều tự thương yêu mình, bởi vì phạm lỗi là có lỗi với quốc quân.

Cho nên chúng ta thường phải nghĩ tới, nếu không làm được lời dạy bảo của đức Phật, chúng ta có lỗi với Phật Bồ-tát, chúng ta có lỗi với cha mẹ, có lỗi với thầy, vậy thì tự nhiên bạn sẽ cố gắng. Cho nên bạn làm không tốt, nói cách khác, bạn đều quên mất Phật, quên mất thầy và cha mẹ rồi, vậy thì thực sự sai lầm! Nhất định phải hiểu điều này. Đệ Tử Quy giảng được hay thì cũng chỉ là điều này, bạn cũng có thể giảng hay như vậy, thậm chí bạn còn giảng hay hơn thầy ấy. Tức là bạn phải làm được, từng câu từng chữ đều phải làm được, nhất định cảm động người khác. Hôm nay thời gian vừa đủ, chúng ta trả lời tới đây.